

Министарство за државну управу и локалну самоуправу је 15. јануара тражило још једно изјашњавање на изјашњавање Лутовчевог адвоката, што поново продужава рок за коначни упис изабраног председника ДС-а.

Три месеца чекамо да Министарство легитимише легално изабрано руководство ДС-а на директним демократским изборима. Имали смо разумевање за промену власти, која, узгред речено, није могла да се формира шест месеци, и поред јасне ситуације да у Скупштини нема опозиције.

По захтеву Министарства поднели смо две допуне, у два месеца, и једно изјашњавање на примедбе Зорана Лутовца, који у овом поступку уопште не учествује, нити треба било шта да се пита, јер није странка у овој ствари. А сада, ево, имамо још једно изјашњавање на иницијативу опет Лутовца.

Закон смо испоштовали до најмање ситнице, а садашња министарка, која је својевремено водила конвенције ДС-а у Краљеву, или се свети ДС-у, јер јој, за разлику од СНС-а, није отворила садашњу политичку каријеру, или слуша беспоговорно Александра Вучића, који нас мимо закона мрцвари, јер је рат против Демократске странке објавио још пре осам година, и коме је свака друга реч и дан данас, после два мандата власти: “За све су криви жути лопови”.

Да се разумемо: не уписује се Бранислав Лечић у некакав регистар, ја сам своје име већ одавно забележио у свести грађана и моје бранше. Никаква друга лична карта мени не треба.

Овде није тема Бранислав Лечић, него однос према ДС-у. Поштовали је или не поштовали, мрзели је, или волели, Демократска странка је освојила и промовисала демократију у овој земљи

Овде није тема Бранислав Лечић, него однос према ДС-у. Поштовали је или не поштовали, мрзели је, или волели, Демократска странка је освојила и промовисала демократију у овој земљи.

Она је била и данас је творац вишепартијског система. И семе из кога су се родиле друге демократске странке. Плурализам политичког живота је кренуо од оснивача ДС-а, да вас подсетим, интелектуалаца и уметника.

И без обзира на оправдано разочарање једног дела њених гласача и на њене политичке промашаје, ДС је национална институција ове државе.

Ово је сто прва година њеног постојања и тридесет прва година од обнављања.

То је једина демократска странка у којој је Статут јачи од председника, у којој се поштују демократски принципи и чува демократија, и, најзад, не заборавите, странка која је дала највећу жртву – свога председника и тадашњег премијера, за слободну и модерну

Србију.

Данас је она срамно и подмукло нападнута као плен, и опозиције и власти.

Демократе су пре четири месеца, згрожене чињеницом да њен тадашњи председник Зоран Лутовац може пасти тако ниско и продати странку другој политичкој организацији, издати саборце, осниваче странке, старе чланове који су живот провели у странци, све демократе и гласаче ДС-а у Србији, одлучиле да отето врате.

На изборима бирају ново руководство и спасавају странку од продаје, издаје и бескрупулозног Лутовчевог фолирања, јер је ДС предата на милост и немилост другој партији и другом лидеру, од кога Лутовац добија плату.

Продао је све нас заједно. И ставио нас у туђи џеп. Тиме је издао слободарски дух ДС-а, њену политику и програм у коме странка не припада никоме до само њеним члановима, и, наравно, гласачима.

Моје поштовање државе и закона не рекламира ме као нормалног човека и патриоту, него у заробљеној држави као губитника.

Јер се комплетна политичка стварност у Србији претворила у интерес, где политичка мисао не може да се чује. Чује се само бука обрачуна и личних анимозитета.

Када неко и изван политичких партија проговори, као што је то академик Владимир Костић, или владика дизелдорфски Григорије, доживи салву напада и увреда, и од политичара и од острашћених политичких навијача, ботове да и не помињем.

Где смо то ми као друштво доспели?

Нема ни нормалних разговора, ни размене мишљења, ни озбиљне полемике. Све се свело на укидање права на слободно мишљење, јер ћеш одмах бити нападнут у медијима, који су, такође, саучесници ове импотентне поделе.

Част изузецима.

Александар Вучић не само да је заробио државу, њене институције, него заробљава и живот. Он сам бира свог политичког противника и медијски ратује против њега.

И сам и са својим трабантима. А институцију Скупштине, која би требало да буде место сучељавања најозбиљнијих политичких размишљања, претвара у још један пропагандни сервис исијавања мржње.

Ова политичка игра је у пуном замаху и доводи у клопку цело друштво.

Можете нам укинути легитимитет, али то је сигуран знак да нећете поштовати ни гласове на изборима који следе, када не поштујете ни изборе у ДС-у.

И да мало разјаснимо ову политичку клопку.

Два медијска блока, један Вучићев, а други Ђиласов, наизглед свирају различиту музику, али је тоналитет исти. То је, да се не лажемо, исти музички жанр – „Ја теби лопове, ти мени педеру, а бизнис иде“

Два медијска блока, један Вучићев, а други Ђиласов, наизглед свирају различиту музику, али је тоналитет исти.

То је, да се не лажемо, исти музички жанр – „Ја теби лопове, ти мени педеру, а бизнис иде“.

Ситно српско коло се игра и даље. Ко се у коло ухватио, игра, ко није, нека гледа. Црно-бела игра.

Да сте бар партизановци па да навијам за вас. Ево, на пример, да је ДС уписан, одмах постаје сарадник „црне стране“. Шта смо ми? Ми смо „Вучићев пројекат“?

Друга солуција – ДС није уписан, ко је, онда, „Вучићев пројекат“?

Ако њему одговара постојеће стање, а Лутовац је, знамо, у Ђиласовом џепу, чији је, онда, ово дил? Чија је, онда, ово политичка креација? Зар демократе не би имале право да мисле? Чекај, зашто Вучићу одговара Ђилас? Чекај, зашто га он сам и цела Скупштина, и читава медијска машинерија „надувавају“ у лидера опозиције, а, реално, он то није?

Пре бисмо могли да кажемо да Ђилас разједињује него што обједињује. Да ли је он реална опасност за Вучића? Није. Зато што би за њега мање људи гласало, него што је потребно за Вучићево обарање. И Вучић то зна. А зна то и Ђилас.

Зато ми из ДС-а, као политички упућени и искусни људи, и можемо о томе тако да судимо. Зато ДС и поштује закон и бори се за стварање система да из ове клопке изађемо.

ДС неће бити ни уништен ни маргинализован. Нико, ни у власти, ни у опозицији, не може да уништи политику коју ДС представља

ДС неће бити ни уништен ни маргинализован. Нико, ни у власти, ни у опозицији, не може

да уништи политику коју ДС представља. Тај сан данашњих политичких актера да се ДС покори, или регрутује под било које скуте, немогућа је мисија. Зато што је политика ДС-а више него икада потребна Србији.

Јер, демократе су и патриоте и демократе. Ми никада од свог настанка нисмо били у позадини. У ратовима за отаџбину и борби за модерну Србију увек смо били у првим редовима. Тако ће бити и сада.

Обилазићемо Србију и мобилисати народ да масовно изађе на изборе и да срушимо овај режим, који нас је претворио у слабиће, немоћне пред изазовима времена у којем живимо.

Ко сте, бре, ви, који заробљавате слободарски дух ове нације? Ко сте ви да нас овако бескрупулозно лажете и заводите? Ако сте узурпирали државу, нисте нам посисали памет и ишчупали срце.

Имамо и једно и друго. Сва ваша власт и узурпиране институције, сви ваши криминалци, не могу нас зауставити да вас све заједно пошаљемо у историју.

Ако нема поштовања за једног председника САНУ, који представља најумније главе ове земље, ако нема поштовања за став и промишљање једне од најумнијих глава СПЦ, и иницијатора њене реформе, како ја могу очекивати да се било шта што изговарам или радим поштује или бар чује?

Можете да се не слажете са академиком Костићем, са владиком Григоријем, али не можете да их спречите да промишљају слободно о својој држави и свом народу.

Срам вас било за тај примитивизам.

Шта, по вама, треба да радимо? Да сви ћутимо и приклањамо се само сили власти или

сили новца, а оне обично иду заједно? Забрана промишљања је забрана мишљења, а то је увод у ропство или бекство.

Доста је протеривања грађана из ове земље! Није нама проблем недовољан наталитет, ни велики морталитет, него уништавање наде у било какву нормалност и будућност ове земље

Доста је протеривања грађана из ове земље! Није нама проблем недовољан наталитет, ни велики морталитет, него уништавање наде у било какву нормалност и будућност ове земље.

За излазак из патолошке психодраме и грамзивих амбиција за покораванем живота у овој земљи треба нам много храбрих и мислећих глава. Ослобођење је наш задатак.

Али први корак је да свако од нас ослободи себе, онда има шансе да се ослободимо сви. Из ове политичке, медијске, егзистенцијалне клопке.

Александре Вучићу, пошто си покорио државу и све у њој, или готово све, да те питам: у чему је то Србија модерна, да ли се ради на еволуцији нашег друштва?

Да ли се ради на доступности образовања, поправљања његовог квалитета, афирмацији слободних удруживања у сфери идеја или капитала, у давању шансе обичном човеку да пронађе и себе и сопствени живот у сопственој земљи, или му је ова земља само мало већа тамница из које може да оде, али само у једном правцу?

Где је то вредносни систем модерног друштва а да је изван твоје личне приче? Где је оно што у друштву стварамо да бисмо изнедрили најбоље? Да ли ти мислиш да то „најбоље“ одређује напредњачка чланска књижица? Шта је са онима изван твоје партијске државе?

Наш духовни друштвени пад и огледа се у томе што ништа не поштујемо и не вреднујемо.

Власт ствара мржњу већ годинама, јер тиме убија солидарност, сви постајемо инструмент њене воље, себичне овце за шишање и клање – по потреби.

Задовољавамо се малим и општа корупција постаје кодекс понашања и очекивања. Кад неко дође на власт, одмах мисли да све од њега почиње – „све што је неко пре мене направио нема вредност“, охолост нашег духа сабрана је у краткој реченици: „А сада ја“.

Кад неко дође на власт, одмах мисли да све од њега почиње – „све што је неко пре мене направио нема вредност“, охолост нашег духа сабрана је у краткој реченици: „А сада ја“

То раде примитивна друштва у којима је ауторитет појединца јачи од колективне свести, јер нема еволуције, сећања, јер да би превазишао прошлост, мораш је познавати. Нема напретка или је он минималан.

Пропуштају се све шансе друштва из разлога егоизма и похлепе оних на власти који увек пронађу покорне, грамзиве да им служе или се окористе.

Од таквих људи и таквог понашања можемо се одбранити само јаким и на праву заснованим демократским системом, где се те појаве брзо санкционишу, као постизборно понашање Трампа у Америци. Демократија мора да се зида и непрекидно брани.

Неће они да упишу ДС јер ДС може да буде магнет за опозиционе странке и истакнуте појединце. И може да им се политика отме контроли и побегне из ове садашње политичке креације.

Једноставно речено: плаше нас се. И зато је наш захтев према овој власти, захтев који

може да окупи све опозиционе странке и укине било какве разлике: беспоговорно ослобађање свих медија.

То је услов свих услова за било какве разговоре са овим режимом, са или без посредника из ЕУ.

Ослобађање медија и повратак њиховој функцији да непристрасно и истинито информишу јавност, а не да заступају позицију или опозицију. То је императив за нормализацију друштвеног и политичког живота у Србији. То је услов и за учествовање на изборима. Без слободних медија учествовање на изборима је суицид.

Обавестићемо институције Европе и света, међународне организације, и сродне социјалдемократске партије, шта овај режим ради Демократској странци. Да нас неуписивањем спречава да политички делујемо.

Е, сад нас одмах упишите, ако сте држава, и ако поштујете закон.

(Аутор је глумац и демократа)

(Данас)